

ningsarbejdet havde forskellige Opgaver, forskellige Synspunkter.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard gentog, hvad de Konservative næsten har gentaget lige fra den første Gang, der overhovedet var Tale om en Indkomstskala, at man skulde være forsigtig med at gøre den saa høj, at de rige blev ramt saa haardt, at de rent tabte Lysten til at arbejde. Den Tale har vi hørt alle Dage, enten saa Skatteskalaen var lille eller stor, og inden vi overhovedet havde faaet direkte Skatter, var det ogsaa den almindelige Tale: Hvis man gennemfører direkte Skat, beskattes de velstillede saaledes, at de rent taber Lysten. Det ærede Medlem siger, at det er meget naturligt, at Socialdemokraterne tager det Standpunkt, de tager her, for de vil have, at det offentlige skal drive det hele, men hvorledes gaar det saa? Ja, da det offentlige jo ikke driver det hele, kan jeg ikke svare derpaa. Derimod kunde jeg vende Spørgsmaalet om og stille det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Korsgaard: Hvorledes synes det ærede Medlem, det gaar nu, hvor det ikke er det offentlige, men det private, der driver det hele? Det gaar saadan, at det meste er gaaet i Staa, saa det er ikke noget særlig tilstræbelsesværdigt. Jeg synes ikke, det er noget særlig godt Eksempel paa det private Initiativs fortrinlige Maade at producere og styre et Samfund paa. Jeg synes, Tiden for Øjeblikket viser, at det private Initiativ har overordentlig mange Fejl, og man faar i stor Udstrækning den Opfattelse, at de, der skulde lede det hele, har tabt Lysten.

Henningsen: Den højtærede Finansminister havde intet imod principielt at opretholde den nuværende Beskatning af de store Formuer og Selskaber, men havde nogen Betænkelighed derved, idet han frygtede, at disse store Formueejere og rige Selskaber skulde flytte bort fra Landet. Det ærede Medlem Hr. Wilmann har udtalt sig derom, og jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Men dernæst udtalte den højtærede Finansminister en anden Betænkelighed ved at blive staaende ved de nuværende Skalaer, og det var dette, at det har vist sig, at enkelte rige Skatteydere har betalt mere i Skat, end deres samlede Indkomst har været, og det er ganske sikkert ogsaa rigtigt. Men jeg vil da ogsaa henlede den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa, at noget saadant meget vanskeligt kan ske i den Tid, der kommer, idet de store Formue-

skattefradrag, som det er tilladt at gøre i Indkomsten, nu vil virke saadan, at den samlede Skat ikke i Fremtiden kan overstige den samlede Indtægt.

Den ærede Ordfører (Jensen-Klejs) udtalte, at naar Venstre og Regeringen havde ønsket at gennemføre denne Skattelov nu isoleret, var det, for at Skatteloven kunde komme til Anvendelse i indeværende Aar, for at de Forbedringer, Loven indeholder, allerede kunde udnyttes ved dette Aars Skatteligning. Ja, hvad dette angaar, haster det i og for sig ikke saa stærkt. Naar Loven ikke kunde naa at blive vedtaget, før Ligningsarbejdet i Kommunerne fandt Sted, saa er den næste Termin, hvor der kan blive Brug for Lovens Bestemmelser, først efter 1. Maj, naar Skatteraadene skal have fat paa Beregningen af Skatten.

Dernæst siger den ærede Ordfører, at jeg nok har Ret i Teorien, men ikke i Praksis; naar jeg paastaar, at Ophør af Skalaen paa et bestemt Trin er et Brud med Princippet. Det kan jeg ikke anerkende er rigtigt. Formaålet med disse personlige Fradrag, som nu er fordoblet for Forsørgere, og med Børnefradraget maa dog være dette at stille de Skatteydere, der er Forsørgere og har Familie, særlig de Forsørgere, der har mange Børn, gunstigere end andre Skatteydere paa samme Skattetrin.

Dernæst vil jeg gerne i Anledning af en Udtalelse, den ærede Ordfører fremkom med, første Gang han havde Ordet, sige, at naar den ærede Ordfører udtalte, at de Lempelser, der var gennemført med Hensyn til Selskabsbeskatningen, nærmest tog Hensyn til de svage Selskaber, kan jeg ikke erkende Rigtigheden deraf, thi jeg mener, at Ændringsforslag Nr. 10, der giver Ret til at overføre Beløb fra Reserverne til Aktiekapitalen, og Ændringsforslag Nr. 39, der giver Lempelser med Hensyn til Datterselskaber, netop kun kommer de største og rigeste Selskaber til gode. Det har for Resten forbavset mig lidt, at den højtærede Finansminister har kunnet tiltræde disse to Ændringsforslag med deres finansielle Konsekvenser.

I Anledning af det af det ærede Medlem Hr. Boa stillede Ændringsforslag skal jeg blot udtale, at det aldeles ikke løser Problemet om Skat paa Brugsforeninger; dette Problem løses ikke ved et Ændringsforslag af denne Karakter, der kun tager Sigte paa Bestemmelserne i § 2. Der er to Ting, som skal rettes, hvis Spørgsmaalet skal løses helt. Det er ikke nok at faa præciseret i Loven, hvilke Selskaber der